

STRATEGIE PRZESTRZENNE # 1

02.06.2024 — 21.07.2024

Wystawa Katedry Rzeźby i Otoczenia Wydziału Rzeźby
Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
i zaproszonych gości

STRATEGIE PRZESTRZENNE # 1

KURATORZY:

JAROSŁAW BOGUCKI

WIESŁAW KORONOWSKI

WYDZIAŁ RZĘBY
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

MUZELUM
S K I E

8	MACIEJ ALEKSANDROWICZ
10	MARIUSZ BIAŁECKI
12	SŁAWOMIR BIERNAT
14	JAROSŁAW BOGUCKI
16	IZABELA GRUDZIŃSKA
18	GRZEGORZ GWIAZDA
20	TOMASZ JĘDRZEJEWSKI
22	WIESŁAW KORONOWSKI
24	RAFAŁ KOTWIS
26	IGOR MIKODA
28	WIESŁAW NAPIERAŁA
30	GRZEGORZ NIEMYJSKI
32	PAWEŁ OTWINOWSKI
34	MARTYNA PAJĄK
36	MARCIN RADZIEJEWSKI
38	NORBERT SARNECKI
40	KONRAD SMELA
42	TOMASZ SOBISZ
44	MICHAŁ STASZCZAK
44	WOJCIECH TĘŻYCKI
46	JAN TUTAJ
48	MICHAŁ WIELOPOLSKI
50	SZYMON ZWOLIŃSKI

STRATEGIE PRZESTRZENNE #1

W kontekście przywracania podmiotowości artyście wystawiającemu, istotne jest zrozumienie, że każdy artysta posiada unikalny głos i wrażliwość, które ujawniają się w jego dziełach. Ostatnio jednak, dominacja kuratorskiego doboru stylistyki i tematów prac prowadzi do ograniczeń, uniemożliwiając artystom pełne wyrażenie swojej autentyczności.

W naszym podejściu do organizacji wystaw rzeźby kładziemy nacisk na pluralizm postaw. Chcemy stworzyć przestrzeń, w której artyści nie są związani zewnętrznymi narzuconymi rygorami czy tematami zdefiniowanymi przez kuratorów. Naszym celem jest umożliwienie artystom prezentacji prac, które wynikają bezpośrednio z ich własnych zainteresowań, pasji i specyfiki wrażliwości.

Szanujemy istniejące koncepty kuratorskie, ale równocześnie dążymy do rozszerzenia horyzontów i uwolnienia artystów od presji dostosowania się do określonych tematów czy stylistyk.

Uważamy, że ta wolność twórcza pozwoli artystom na głębsze zanurzenie się w swojej pracy, co w rezultacie przyczyni się do bardziej autentycznych i zróżnicowanych przejawów sztuki. W naszych wystawach promujemy różnorodność artystyczną, dając artystom swobodę eksploracji własnych pomysłów i inspiracji. Chcemy, aby galeria była miejscem, gdzie artysta może bez przeszkód dzielić się swoją wizją ze światem, nie martwiąc się o spełnianie z góry narzuconych standardów czy tematów. Przywracanie podmiotowości artyście to dla nas nie tylko hasło, ale fundamentalna zasada. Poprzez nasze podejście do organizacji wystaw i wspieranie artystów w wyrażaniu swojej autentyczności, dążymy do ożywienia sztuki poprzez prawdziwą różnorodność i indywidualizm twórczy.

Jarosław Bogucki
Wiesław Koronowski

WSTĘP

Wystawa „Strategie przestrzenne” w Muzeum Śremskim to przedsięwzięcie, które zasługuje na szczególną uwagę zarówno ze względu na zasięg artystyczny, jak i na różnorodność technik oraz postaw twórczych, które zostały na niej zaprezentowane. Kuratorska koncepcja tej wystawy, polegająca na przywróceniu podmiotowości artystom, jest odważnym krokiem w stronę uwolnienia sztuki od narzucanych zewnętrznie standardów i tematów.

W mojej ocenie najważniejszym aspektem wystawy jest konfrontacja różnorodnych postaw twórczych. Wystawa zgromadziła artystów z całej Polski, reprezentujących renomowane Akademie Sztuk Pięknych w Gdańsku, Krakowie, Warszawie, Wrocławiu i Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu.

Ta różnorodność środowisk akademickich sprzyja bogatej wymianie idei i technik, co jest niewątpliwie jednym z największych walorów tej prezentacji i najważniejszej idei która przyświecała kuratorom. Każdy z artystów wnosi do wystawy swoje unikalne doświadczenia, refleksje i perspektywy. To zróżnicowanie postaw inspirowane, jest imperatywem do dyskusji z widzami tworząc nieoczywisty dialog między dziełami. Istotnie wystawa wyróżnia się również zróżnicowaniem technik i materiałów użytych do realizacji prac. Rzeźbiarze eksperymentują z różnorodnymi materiałami, od tradycyjnych, takich jak brąz i kamień, po nowoczesne, takie jak tworzywa

sztuczne, elementy multimedialne, czy techniki cyfrowe. Ta różnorodność nie tylko wzbogaca wizualnie wystawę, ale również skłania do refleksji nad współczesnymi postawami twórczymi i metodami obrazowania przestrzennego po które sięgają artyści. Nowoczesne techniki płynnie przenikają się z tradycyjnym warsztatem rzeźbiarskim, możemy bezpośrednio i namacalnie zaobserwować jak różne podejścia warsztatowe i techniczne wpływają na ostateczny kształt i odbiór dzieła.

Natomiast.

Artyści, uwolnieni od zewnętrznie narzuconych tematów, mogli skupić się na własnych zainteresowaniach i motywach, czego skutkiem są prace – dzieła o autentycznym i głęboko indywidualnym charakterze. Osobisty charakter prezentowanych prac pozwolił na stworzenie dzieł, które nie tylko prezentują wysoką wartość estetyczną, ale również niosą za sobą osobistą refleksję twórców. Tutaj ponownie odnosząc się do idei kuratorów, takie dzieła i postawy nierzadko stanowią wyjątek na wystawach, gdzie dominują kuratorskie, zewnętrzne narzucone wybory tematów i stylów.

W kontekście wystawy „Strategie przestrzenne” można odnieść się do myśli Martina Heideggera oraz Maurice'a Merleau-Ponty'ego, jak sztuka, a zwłaszcza rzeźba, pełni rolę w odkrywaniu „prawdy bycia” poprzez zmysłowe doświadczenie przestrzeni i formy. Heidegger podkreślał rolę sztuki jako sposobu

na ujawnianie prawdy bycia. W jego kluczowym dziele „Pochodzenie dzieła sztuki” wskazuje, że sztuka nie tylko odzwierciedla rzeczywistość, ale aktywnie ją kształtuje i odkrywa. Rzeźba, poprzez swoją materialną obecność w przestrzeni, jest bytem umożliwiającym widzowi bezpośrednie doświadczenie bycia. Heidegger postrzega sztukę jako medium, które wprowadza nas w bliski kontakt z istotą rzeczy, z tym, co on nazywa „byciem”. Maurice Merleau-Ponty, z kolei, koncentruje się na fenomenologii percepcji, co jest kluczowe dla zrozumienia, jak odbieramy sztukę. Podkreśla, że nasze ciało jest narzędziem, poprzez które doświadczamy świata („Fenomenologia percepcji”). Rzeźba, jako wielo(trój)wymiarowa forma

sztuki, bodźcuje i angażuje widza na wielu poziomach zmysłowych – wzrokowym, dotykowym i przestrzennym. Merleau-Ponty argumentuje, że sztuka pomaga nam zrozumieć i interpretować rzeczywistość poprzez materialną formę, co interpretuję jako zmaterializowaną emocję – ideę artysty, prowadząc do głębszego zrozumienia naszego miejsca w świecie. Wystawa „Strategie przestrzenne” ilustruje te założenia, pokazując, jak w istocie rzeźba jest i może być narzędziem eksploracji przestrzeni i bycia. Prace prezentowane na wystawie mogą skłaniać do refleksji nad naszą relacją z przestrzenią i formą, prowokując widza do zastanowienia się nad własnym zmysłowym doświadczeniem i sposobem, w jaki interpretujemy

rzeczywistość. W ten sposób, zgodnie z tą myślą, rzeźba staje się nie tylko obiektem estetycznym, ale również medium odkrywania i rozumienia prawdy bycia.

W szerszej perspektywie, obecne trendy w światowej rzeźbie ukazują silne zainteresowanie eksploracją tożsamości, przestrzeni publicznej i interakcji społecznych. Artystki i artyści na całym świecie coraz częściej zwracają się ku tematom wartkim społecznie - ekologicznym, technologii i globalizacji, przy czym włączając nowe materiały i media w swoje prace. W kontekście wystawy w Muzeum Śremskim, widzimy jak polscy artyści rzeźbiarze wpisują się w te globalne tendencje, jednocześnie zachowując unikalne własne perspektywy, lokalne tradycje i konteksty...

Odniosę się też do ważnego z mojego punktu widzenia obszaru dotyczącego dydaktyki. Sama różnorodność postaw obecna na wystawie jest oczywiście w tym aspekcie istotna, ale niezwykle ucieszyła mnie informacja, że zaproszeni artyści (w większości) wrodzonych jednostkach reprezentują pracownie studyjne rzeźby lub w sposób niebezpośredni są lub byli z nimi związani. To w kontekście wcześniejszej idei pojawia się myśl, że rzeźba figuratywna odgrywa kluczową rolę w kulturze. Jest medium, które pozwala na głębokie zrozumienie ludzkiej kondycji i doświadczeń. Od starożytnych posągów po współczesne instalacje, rzeźba figuratywna była i pozostaje narzędziem do badania i wyrażania idei dotyczących tożsamości, władzy, duchowości i relacji międzyludzkich. Tym samym niezaprzeczalne jest, że w dydaktyce artystycznej, rzeźba figuratywna jest nieoceniona. Praca nad formą ludzką wymaga zrozumienia anatomii, proporcji i wyrazu emocjonalnego w każdym wymiarze i aspekcie, co rozwija w młodych adeptach, studentach rzeźby umiejętności obserwacji i interpretacji. Rzeźba figuratywna staje się więc nie tylko technicznym wyzwaniem, ale również platformą do refleksji nad ludzką naturą i społeczeństwem.

Podsumowując.

„Strategie przestrzenne” to wystawa, która w sposób

wyrazisty prezentuje różnorodność współczesnej rzeźby figuratywnej i studyjnej. Bogactwo technik, materiałów i indywidualnych narracji artystów sprawia, że jest to wydarzenie wartościowe. Muzeum Śremskie wraz z Wydziałem Rzeźby UAP organizując to wydarzenie, staje się miejscem, gdzie artystyczna wolność i indywidualizm mogą być celebrowane i doceniane przez szeroką publiczność. W kontekście współczesnych trendów oraz filozoficznych rozważań nad istotą sztuki, „Strategie przestrzenne” stają się istotnym głosem w dialogu o przyszłości rzeźby w Polsce i na świecie.

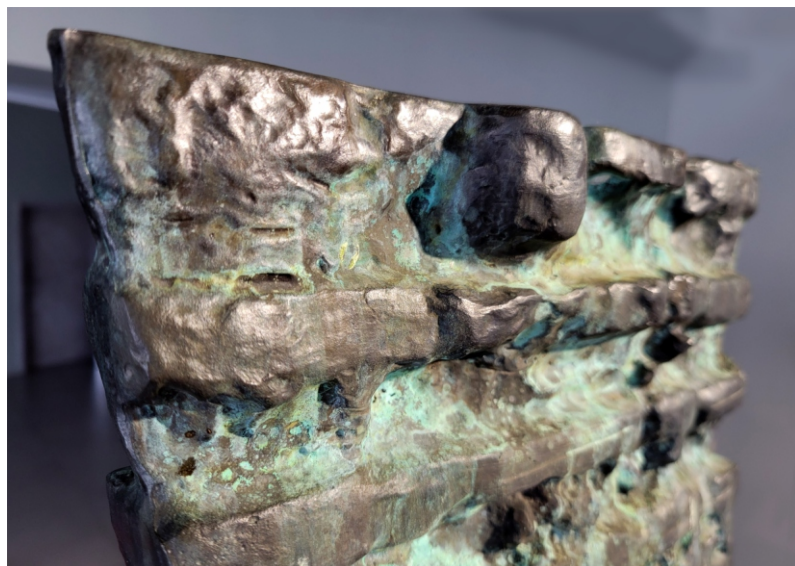
Dziekan Wydziału Rzeźby
Uniwersytetu Artystycznego
im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu
dr hab. Igor Mikoda prof. UAP

MACIEJ ALEKSANDROWICZ

Profesor sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki. Studiował na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie oraz w Instytucie Historii Sztuki na Wydziale Historycznym Uniwersytetu Warszawskiego. Laureat Stypendium Twórczego Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w 2008 i w 2019 r. Stypendium Fundacji Kościuszkowskiej z Nowego Jorku na pobyt i badania sztuki w przestrzeni publicznej w USA. Uczestnik wielu wystaw i konkursów rzeźbiarskich. Organizuje i prowadzi warsztaty poświęcone sztuce w przestrzeni publicznej i site-specific. Wykłada na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie w Pracowni Projektowania Przestrzennego. Od 2020 roku dyrektor państwowej instytucji kultury, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, redaktor naczelny Kwartalnika Orońsko, prowadzący program inwestycyjny skierowany do społeczności lokalnych pod nazwą „Rzeźba w przestrzeni publicznej dla Niepodległej”.

OBELISCUS, BRĄZ, WYS. 100 CM, 2017 R.

Urodził się 14.10.1966 r. w Sztumie. Studiował na Wydziale Rzeźby PWSSP w Gdańsku, dyplom w Pracowni prof. Stanisława Radwańskiego w 1991 roku. Od końca studiów zawodowo związany z macierzystą uczelnią. W latach 2002-2005 i 2005-2008 pełnił funkcję Prodziekana Wydziału Rzeźby. Obecnie uzyskał stopień profesora, prowadzi Pracownię Rzeźby i pełni funkcję Kierownika Katedry Rzeźby na Wydziale Rzeźby w ASP w Gdańsku. Organizator i prowadzący Międzynarodowy Plener rzeźbiarsko-malarski „Pole Sztuk” w Rodowie (XXXIII edycja). Brał udział w wielu wystawach, konkursach, sympozjach w kraju i zagranicą. Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień. Ma na koncie liczne realizacje rzeźbiarskie, w tym pomnikowe.

„Archeologia jest dziedziną, która dopełnia jego świat rzeźby. Oba te światy przenikają się wzajemnie w pracach. Konstruując obiekty wykorzystuje metody zaczerpnięte bezpośrednio z archeologii. To rzeźba jest jego stanowiskiem archeologicznym. Najważniejsza jest przestrzeń interpretacji, którą jako nie-archeolog może wypełniać swoimi re-i-konstrukcjami. Stosuje stratyfikację, zostawiając świadki kolejnych odsłon, warstw, które odkrywał i odkrywa wciąż na nowo.

Jego kontekstem we wszystkich znanych mu wymiarach (emocjonalnym, fizycznym, psychosomatycznym, smakowo-zapachowym, etc.) jest miejsce urodzenia. Wszystko co jest pejzażem tego miejsca warunkuje jego pracę i stanowi jej odniesienie”...

MARIUSZ BIAŁECKI

KOLUMBARIUM III
SKRZYDŁO PRAWE - SKRZYDŁO LEWE
Z CYKLU **EKSPLORACJA MIEJSCA - ŚWIADKI**
METAL, SZKŁO, DREWNO,
ARTEFAKT - SKRZYDŁA,
8 CM X 20 CM X 25 CM
2018 R

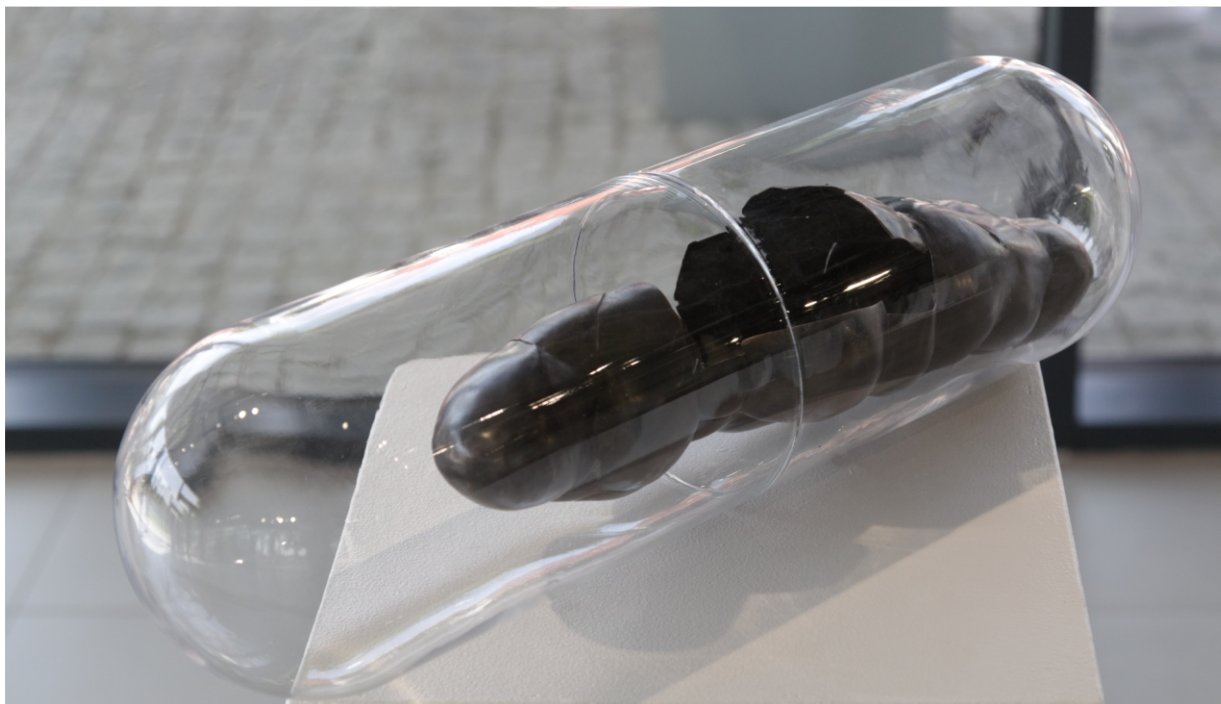

SŁAWOMIR BIERNAT

Urodził się 21.02.1977 r. w Zamościu. W latach 1992-1997 był uczniem Liceum Sztuk Plastycznych im. B. Morando w Zamościu. Od 1998 r. studentem Wydziału Konserwacji i Restauracji Dzieł Sztuki na ASP w Krakowie. Dyplom obronił w 2004 r. w Pracowni Konserwacji Kamienia u prof. Ireneusza Płuski. W 2002 r. otrzymał Stypendium Socrates Erasmus, Academia di Belle Arti Aldo Galli di Como (Włochy). W latach 2002-2006 był studentem Wydziału Rzeźby ASP w Krakowie. W 2006 r. obronił dyplom z wyróżnieniem w pracowni prof. Józefa Sękowskiego. Od 2009 został asystentem u dr hab. Ewy Janus, prof ASP w Pracowni Rysunku, ASP w Krakowie. Od 2017 pełnił funkcję asystenta u dr hab. Ewy Janus, prof ASP w pracowni Rzeźby.

Od 2019 prowadzi pracownię Małej Formy Rzeźbiarskiej i Medalierstwa na ASP w Krakowie.

75 % CZARNEJ CHMURY, BLACHA MIEDZIANA PATYNOWANA, SZKŁO, 50 X 25 X 25 CM, 2023 R.

JAROSŁAW BOGUCKI

W 2002 roku uzyskał dyplom z wyróżnieniem z rzeźby w pracowni prof. Józefa Petruka na ASP w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu). W 2012 - obronił tytuł doktora w dyscyplinie artystycznej – sztuki piękne oraz objął stanowisko kierownika V Pracowni Rzeźby - Obrazowanie Przestrzenne na Wydziale Rzeźby UAP. W roku 2020 otrzymał stopień dra habilitowanego w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz został zatrudniony na stanowisku profesora UAP.

Od 2024 jest kierownikiem II Pracowni Rzeźby i Otoczenia – Studyjna na Wydziale Rzeźby UAP.

W swojej twórczości głównie zajmuje się studium postaci ludzkiej. Często ogranicza się tylko do fragmentu ciała, kadruje je, tak aby wyłuskać jedynie to, co jest dla niego najistotniejsze. To, co mówi najczęściej o człowieku – gest, mimikę, ruch. Stopniowo odchodzi od rzeźby figuratywnej skupiając się już tylko na samej sylwecie człowieka. Przeistacza ją i deformuje, nie pozbawiając jej jednak cech ludzkich. Tworzy syntezę postaci w konkretnych sytuacjach skupiając się przede wszystkim na ruchu lub jego braku. Obecnie, postać, do tej pory tak bardzo istotna w jego twórczości, stopniowo staje się tłem do dalszych poszukiwań. W dorobku posiada wiele realizacji pomnikowych m.in. fontanna „Chłopiec pod wierzbą” w Poznaniu, pomniki „Powstańca wielkopolskiego” w Czarnkowie i Grodzisku Wielkopolskim oraz „Legendy o Lechu” i „Legendy o Piaście Oraczu”, elementy Traktu Królewskiego w Gnieźnie.

Rzeźba SLEEPING BEAUTY jest przedstawieniem sylwetki leżącej na boku kobiety, ledwo zauważalnej spod warstwy luźno zwisających tkanin. Całość pokryta jest intensywnie różową, nadającą efekt aksamitu, strzyżą tekstylną.

SLEEPING BEAUTY ŻYWICA, STRYŻA TEKSTYLNA, STAL, WYS. 46 CM, 2024 R.

CAPUT IN LAPIS, BRĄZ, WYS. 40CM, 2022 R.

Polska artystka wizualna, urodzona w 1990 roku w Radziejowie. Absolwentka UAP. Przez cały okres studiów (2011-2016) kształciła się pod kierownictwem prof. Wiesława Napierały, zdobywając wiedzę i doświadczenie o małej formie rzeźbiarskiej. Efekty długoletniej pracy zaowocowały obroną dyplomu licencjackiego pt. „Koń rzeźny” w 2014 roku oraz dyplomu magisterskiego pt. „Gończy polski”, który został nominowany do 37. edycji Konkursu im. Marii Dokowicz. Laureatka Nagrody Specjalnej III Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej. Wyróżniona Stypendium Rektorskim dla najlepszych studentów. Od 2017 roku pełni funkcję pracownika dydaktycznego na uczelni macierzystej. Od ponad dziesięciu lat pochłonięta pasją odlewnictwa oraz patynowania, pracuje głównie z materią mosiądzu, brązu i aluminium.

IZABELA GRUDZIŃSKA

GRZEGORZ GWIAZDA

Urodzony w 1984 r. rzeźbiarz i pedagog. Studiował na ASP w Poznaniu w pracowni prof. Wiesława Koronowskiego, ASP w Warszawie oraz jako stypendysta na Accademia di Belle Arte di Brera w Mediolanie. W 2009 r. ukończył z wyróżnieniem warszawską ASP, broniąc pracy magisterskiej w pracowni rzeźby prof. Adama Myjaka. W latach 2009-2023 prowadził zajęcia w Pracowni Grafiki i Rzeźby IEA APS w Warszawie. W 2014 r. obronił doktorat na ASP w Warszawie, a w 2019 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. Od 2015 r. prowadzi zajęcia w Barcelona Academy of Art. Od 2023 roku prowadzi Mistrzowską pracownię na Warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Był stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w r. 2008/2009, otrzymał też stypendium Inicjatywy ENTRY.

W latach 2010 i 2015 jego prace zostały nagrodzone w międzynarodowym konkursie sztuki figuratywnej organizowanym przez Fundació de les Arts i els Artistes. W 2018 r. otrzymał nagrodę czasopisma „Arteon” poświęconego sztuce.

Jest autorem między innymi: czteroipółmetrowej rzeźby *Progression* w przestrzeni miejskiej w Chongqing w Chinach; trzyipółmetrowych, rzeźbionych brązowych drzwi *Door of creativity* w Sant Cugat w Hiszpanii oraz dwóch rzeźb portretowych w przestrzeni publicznej Warszawy.

Jego prace znajdują się w wielu kolekcjach na całym świecie, m.in. w stałych zbiorach Museu Europeu d'Art Modern w Barcelonie i Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Łodzi.

DANTE'S VISION, BRĄZ, 35 CM, 2020 R.

Urodzony 9.08.1984 roku w Kielcach. W latach 1999-2004 uczeń Państwowego Liceum Sztuk Plastycznych im. Józefa Szermentowskiego w Kielcach, od 2004-2009 student rzeźby w ASP w Poznaniu. Dyplom w zakresie rzeźby w pracowni prof. Danuty Mączak. Od 2009 roku członek Wielkopolskiego Związku Artystów Rzeźbiarzy, od 2018 roku prezes WZAR. W latach 2012-2016 pracownik dydaktyczny w Katedrze Rysunku, Malarstwa, Rzeźby i Sztuk Wizualnych na Wydziale Architektury Politechniki Poznańskiej. W 2016 roku uzyskał tytuł doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej – sztuki piękne. Animator kultury, kurator licznych wystaw oraz członek Zespołu do spraw wznoszenia pomników na terenie miasta Poznania. W latach 2018-2020 pracownik dydaktyczny w Katedrze Terenów Zieleni i Architektury Krajobrazu na Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu.

TOMASZ JĘDRZEJEWSKI

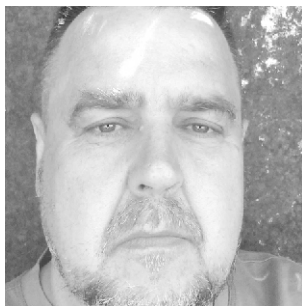
Wielokrotnie uczestniczył w pracach jury ogólnopolskich konkursów rzeźbiarskich. Od 2023 roku Dyrektor Artystyczny ds. Rzeźby w Galerii Sztuki Rozruch w Poznaniu.

www.tomaszjedrzejewski.com

PRZEDMIOT MANIPULACJI

BRAŹ, STAL
WYS. 152 CM
2022 R.

WIESŁAW KORONOWSKI

Urodził się 12 lipca 1965 r. w Rypinie. W 1990 r. ukończył Państwową Wyższą Szkołę Sztuk Plastycznych w Poznaniu na Wydziale Rzeźby - otrzymał dyplom w pracowni prof. Józefa Kopczyńskiego. Od 1990 r. asystent w pracowni rzeźby prof. Józefa Petruka w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. W 1998 r. uzyskuje I St. Kw. i obejmuje stanowisko adiunkta w I Pracowni Rzeźby. Od 2004 r. kierownik III Pracowni Rzeźby i Otoczenia w Uniwersytecie

Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. W kwietniu 2014 roku odebrał nominację profesorską. W 2007 r. powołał do życia Brygady Pigmaliona i stał się ich samozwańczym przywódcą. Jest inicjatorem ogólnopolskiego Studenckiego Biennale Małej Formy Rzeźbiarskiej im. prof. Józefa Kopczyńskiego. Autor wielu wystaw w kraju i za granicą, twórca rozmaitych działań plastycznych oraz licznych realizacji pomnikowych.

Praca zatytułowana „Taki pejzaż”, jest konsekwencją fascynacji strukturami oraz zjawiskami fizycznymi w naturalny sposób występującymi w przyrodzie, należą do nich np. struktury przełomów różnych materii (kamień, drewno) czy zjawisk występujących w czasie zetknięcia struktur w różnych stanach skupienia (metal wylany na wilgotną betonową posadzkę). Z takich elementów komponowana jest wypowiedź artystyczna.

TAKI PEJZAŻ, DREWNO, BRĄZ, ALUMINIUM, 147 CM 25 X 20, 2024

Urodził się 1978 roku w Złotowie. W latach 1993 - 1999 uczęszczał do Technikum Elektronicznego we Wronkach. W 2000 roku rozpoczął studia w Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby - kierunku Rzeźba. Podczas studiów w 2002 roku rozpoczął równoległe naukę na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza na wydziale nauk społecznych kierunku filozofia. W 2005 zakończył edukację w Akademii Sztuk Pięknych broniąc dyplom z wynikiem celującym w zakresie Rzeźby u prof. Józefa Petruka. W roku 2006 wygrał konkurs na asystenta w I Pracowni Rzeźby na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych prowadzonej przez Prof. Józefa Petruka. W roku 2012 uzyskał stopień doktora sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej – sztuki piękne, na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych UAP. W tym samym roku został zatrudniony na stanowisku adiunkta w ww. Pracowni. Od 2015 roku prowadzi przedmiot Techniki komputerowe w rzeźbie z autorskim programem kształcenia. W 2016 roku został kierownikiem p.o. a od 2020 kierownikiem I Pracowni Rzeźby i Otoczenia - Studyjnej. W latach 2016-20 Prodziekan Wydziału Rzeźby UAP. W latach 2020-23 Dziekan Wydziału Rzeźby. W roku 2020 uzyskał tytuł dra habilitowanego w dziedzinie sztuki, dyscyplinie artystycznej sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki oraz został zatrudniony na stanowisku profesora UAP.

RAFAŁ KOTWIS

Zajmuje się szeroko rozumianą rzeźbą. Brał udział w wystawach indywidualnych i zbiorowych w kraju i zagranicą (Niemcy, Belgia, Słowacja, Czechy, Ukraina, Litwa, Tajlandia, Norwegia), licznych happeningach Brygady Pigmaliona, plenerach i konferencjach. Prowadzi badania naukowe, których wyniki można zobaczyć w publikacjach naukowych m.in. autorskiej monografii *Ekspozytory* (2014) czy też *Droga po druku* (2024).

We wczesnych pracach podejmował problemy estetyzacji codzienności i wyrosłego na jej gruncie mechanizmu anestetyki jako swoistej dysfunkcji kulturowej czasów obecnych. Obecnie koncentruje się na problemie immersji sztuki. Pracuje nad serią grafi-obiektów *Made by Kotwis*, w których łączy estetykę z funkcjonalnością. Inspiruje go wszechobecna dehumanizacja wynikająca z zawłaszczania świata przez elektronikę. Dużą uwagę skupia na nowych technologiach związanych z grafiką i drukiem 3D. Bada nowe medium, testując możliwości jakie daje współczesnemu rzeźbiarzowi.

KZ009/23, DRUK 3D, ABS LAKIEROWANY,
WYS. 46 CM, 2023 R.

IGOR MIKODA

Urodził się 1982 roku w Lubartowie. W 2002 roku uzyskał dyplom plastyka snycerza. W latach 2002-2008 studiował na ASP w Poznaniu na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych. W roku 2008 uzyskał dyplom z wyróżnieniem w zakresie rzeźby i rysunku. W 2013 roku uzyskał stopień doktora sztuki w dziedzinie sztuk plastycznych w dyscyplinie artystycznej – sztuki piękne; a w 2020 roku stopień doktora habilitowanego. Pracuje na stanowisku profesora uczelni na Uniwersytecie Artystycznym; w latach 2020-23 pełnił funkcję Prodziekana Wydziału Rzeźby, od 2023 roku pełni funkcję Dziekana Wydziału Rzeźby. Zajmuje się rzeźbą, rysunkiem, grafiką cyfrową i projektowaniem graficznym.

W centrum jego twórczości znajduje się człowiek. Tworzy zarówno figuratywne i realistyczne formy, jak i abstrakcyjne struktury oraz instalacje przestrzenne. Jego prace to połączenie brył, struktur i gestu rysunkowego, ukazujące nieograniczone możliwości autonomicznej kreacji. Autor ponad 35 wystaw indywidualnych, uczestnik blisko 100 wystaw zbiorowych w Polsce i zagranicą.

GAIA, TECH. MIESZANA - ABS, STAL, ŻYWICA
WYS. 130 CM, 2023

SHIFTED, TECH. MIESZANA - PLA, STAL, ŻYWICA,
WYS. 85 CM, 2024 R.

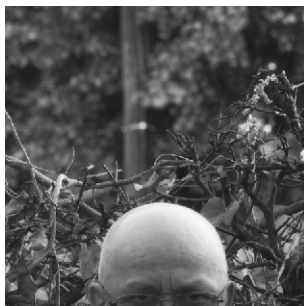
Ignar Mikulski
„Jednostka”
miedź, miedziano - PŁA, stal, żywica
2024

DOKTOR JEKYLL I MR. HIDE, ŻYWICA, 30 CM, 2024 R.

WIESŁAW NAPIERAŁA

Prof. Wiesław Krzysztof Napierała prowadzi pracownię Małych Form Rzeźbiarskich na Wydziale Rzeźby UAP. Pracownia specjalizuje się w pracy w metalu. W twórczości zajmuje się rzeźbą animalistyczną i figurą ludzką. Prace są realizowane jako mała forma rzeźbiarska jak i też rzeźby pełnowymiarowe. Bryła i forma rzeźb stara się nawiązywać do tradycji rzeźbiarskich minionych epok a równoczesne korzysta z wrażliwości na formę rzeźbiarską zawartą we współczesności. Realizuje się też w fotografii i malarstwie. Na wystawie jest prezentowana maska twarzy nawiązująca do powieści R.L. Stevensona „Dr Jekyll and mr Hide” i jest próbą interpretacji w rzeźbie dualistycznego dramatu rozgrywającego się na kartkach powieści.

GRZEGORZ NIEMYJSKI

Ur. 1970 r. Uzyskał dyplom z rzeźby w ASP we Wrocławiu we Wrocławiu w 1999 r. Od roku akademickiego 2006/2007 jest pracownikiem dydaktycznym na macierzystej uczelni w Pracowni Rzeźby dla studentów I roku. Od 2020 r. pełni funkcję dziekana Wydziału Rzeźby i Mediacji Sztuki ASP we Wrocławiu. W swojej twórczości zajmuje się rzeźbą w różnych materiałach oraz rysunkiem.

Emmêlés - to pochodzące z języka francuskiego słowo *splątana*.

EMMÊLÉ , DREWNO OLEJOWANE, WYS. 53 CM, 2024 R.

PAWEŁ OTWINOWSKI

Paweł Otwinowski urodził się w 1981 r. w Braniewie. W 2013 roku ukończył studia na kierunku rzeźba na Wydziale Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Dyplom z wyróżnieniem pt. „Ukrzyżowanie 2013” zrealizował w pracowni dr hab. Andrzeja Borcza prof. UMK oraz aneks rzeźbiarski pt. „Portret rodzinny”, w pracowni małej formy rzeźbiarskiej prof. Joanny Bebarskiej. W 2017 uzyskał tytuł doktora sztuk plastycznych na Wydziale Sztuk Pięknych UMK w Toruniu. Promotorem rozprawy doktorskiej zatytułowanej „Dwoistość materiału rzeźbiarskiego. Wosk w kontekście własnej twórczości” była dr hab. Alicja Majewska prof. UMK. Paweł Otwinowski zajmuje się rzeźbą, w tym małą formą rzeźbiarską oraz medalierstwem. Swoje realizacje rzeźbiarskie prezentował na ogólnopolskich i międzynarodowych wystawach indywidualnych oraz zbiorowych.

WIĘZI, MOSIĄDZ, 19 X 13 CM, 2017 R.

MARTYNA PAJĄK

Urodzona w 1991 roku. Studia na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych UAP w latach 2011-2016. Zawodowo związana z macierzystą Uczelnią.

Uczestniczka wielu wystaw w kraju i za granicą (m.in. Niemcy, Słowenia, Włochy, Czechy, Japonia). Stypendystka Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Miasta Poznań.

<http://martynapajak.pl>

NAJLEPSZA
GIPS, ZŁOCENIE, 75X45X40 CM,
2021 R.

MARCIN RADZIEJEWSKI

Urodził się 10 lutego 1977 roku w Zamościu.

W latach 1993 - 1998 kształcił się w PLSP w Zamościu. W latach 1998 - 2003 studia na ASP w Poznaniu na Wydziale Rzeźby, gdzie kształcił się w pracowniach prof. Józefa Petruka oraz prof. Józefa Kopczyńskiego, otrzymując tytuł magistra. Od 2005 roku pracuje na ASP w Poznaniu (obecnie UAP) na Wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych. Od 2008 wykładowca przedmiotu „Techniki Rzeźbiarskie i Materiałoznawstwo” a w latach 2009 - 2018 kierownik Zakładu Technik Realizacyjnych UAP oraz opiekun Warsztatu Tworzyw Sztucznych. W roku 2014 otrzymał stopień doktora sztuki.

Twórczość to przede wszystkim mała forma rzeźbiarska w najróżniejszych materiałach. Geometryczne formy o gładkich powierzchniach lub swobodne często umowne fakturowe kształty opowiadające o człowieku, jego ciele, ruchu oraz otoczeniu. Od kilku lat także abstrakcyjne obiekty o kształtach często wywodzących się z kuli, formowanych przez naturę i prawa fizyki z użyciem nowoczesnych materiałów. Bez patosu i zbędnych słów, symetria, lekkość formy ustawionej często na granicy praw fizyki. Autor wystaw w kraju i za granicą.

DEFENCE

PATYNOWANY LAMINAT
TWORZYW SZTUCZNYCH
TECHNIKA WŁASNA,
120 X 60 X 30,
2023 R.

NORBERT SARNECKI

Urodził się w 1974 roku w Kielcach. W 1994 ukończył Liceum Sztuk Plastycznych w Kielcach, tytuł: Technik Kamieniarstwa Artystycznego. W 2001 dyplom Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (rzeźba). 2001-2010 - asystent w pracowni rzeźby prof. Wojciecha Kujawskiego, ASP w Poznaniu. 2010 - stopień doktora za pracę „Nie - pomniki” w przestrzeni miejskiej Poznania”. Od 2019 – laborant w Warsztacie Obróbki Kamienia na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Autor pomników i fontann. Laureat wielu nagród konkursów artystycznych, uczestnik sympozjów i wystaw, w kraju i za granicą (m.in. Niemcy, Portugalia, Hiszpania, Dania, Szwecja, Ukraina, Chiny).

CZAS 1, CZAS 2, DREWNO , MOSIĄDZ, 154 CM, 2023 R.

INDYCZEK, ŻYWICA, GRAFIKA 3D, RZEŻBA - 21 X 32 X 8 CM, GRAFIKI - 21 X 30 CM, 2024 R.

od 2022 – Praca na stanowisku asystenta w III Pracowni Rzeźby i Otoczenia – Studyjnej na Wydziale Rzeźby UAP. 2016–2022 – Ukończone studia magisterskie na UAP, kierunek: Rzeźba. 2012–2016 – Ukończone Liceum Plastyczne im.

KONRAD SMELA

Piotra Potworowskiego w Poznaniu, profil: Projektowanie Przestrzenne.

Interesuje się szeroko pojętymi technikami rzeźbiarskimi oraz rysunkowymi - od tych klasycznych po nowe technologie. Formalnie posługuje się zarówno figuracją jak i abstrakcją. Nie do końca wierzy we wzajemne wykluczanie się tych pojęć, woli je traktować jako dwa przeciwległe bieguny w spektrum.

Jego ostatnie działania ukierunkowane są na eksplorację potencjału nowych technologii w rzeźbie takich jak digital sculpting, skanowanie i druk 3d. Inspiracje czerpie z doświadczanych emocji (zwykle tych negatywnych), (pop)kulturowych wątków i rozważań egzystencjalnych.

TOMASZ SOBISZ

Współczesny polski artysta rzeźbiarz, laureat medalu Zasłużony Kulturze Gloria Artis i wielu innych nagród. Studiował na ASP w Gdańsku, dyplom otrzymał w 1998 roku. Obecnie prof. ASP w Gdańsku, pracuje w Katedrze Rzeźby. Jego realizacje pomnikowe znajdują się m. in.: w Bazylice Mariackiej w Gdańsku, w Basilica Santi XII Apostoli w Rzymie, w Polskiej Akademii Umiejętności w Krakowie, w Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, w Watykanie, w Santa Maria del Carmine w Mediolanie, w Klasztorze Franciszkanów w Wilnie, na Jasnej Górze, w Wiedniu - na Kahlenbergu, w Senacie RP w Warszawie, w Wilnie w Muzeum Chrztu Litwy, i w wielu innych miejscach w kraju i za granicą. Pomniki rzeźbiarskie m. in.: Gen. Ryszarda Kuklińskiego w Gdyni, „Brama Pamięci” - w Muzeum Sił Powietrznych w Dęblinie, Gen. Andrzeja Błasika w Bazie F-16 w Poznaniu - Krzesinach, prof. Gerarda Labudy, Gen. Stanisława Sosabowskiego w Łęborku czy pomnik Powstania Styczniowego w Wilnie, ukazują skalę bogatego dorobku artystycznego.

MATER MUNDI, SZKŁO, KAMIEŃ, 250/100 CM,
WYS. OKOŁO 25 CM, 2024 R.

MICHAŁ STASZCZAK

Urodził się w 1979 r. - absolwent rzeźby ASP we Wrocławiu. Dyplom w 2005 roku w pracowni prof. Leona Podsiadłego, aneks z małej formy rzeźbiarskiej w pracowni prof. Jacka Dworskiego. Od 2006 roku zatrudniony w macierzystej uczelni, gdzie aktualnie prowadzi pracownię odlewnictwa artystycznego. W 2019 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego. W latach 2016-2020 kierownik Katedry Technik Rzeźbiarskich w ASP we Wrocławiu. Od 2020 Prorektor ds. Współpracy z Zagranicą i Promocji ASP Wrocław. Założyciel i współorganizator Festiwalu Wysokich Temperatur. Prowadzi warsztaty i pokazy odlewnicze, buduje plenerowe piece do topienia brązu, aluminium oraz żeliwa. Tworzy asamblażowe rzeźby, płaskorzeźby i instalacje, które odlewa z metalu. W procesie twórczym wykorzystuje również technologię projektowania i druku 3D. Bierze udział w licznych wystawach w kraju i za granicą.

WYKWIT LEŚNY
ALUMINIUM REPUSOWANE
I ODLEWANE, POLICHROMIA
WYS. 75 CM
2024 R.

KU PAMIĘCI, GLINA PAPIEROWA, SZKLIWO, 26 X 16 CM, 2024 R.

Urodzony w 1967 roku w Kołobrzegu. W 1988 roku ukończył Uniwersytet Ludowy w Turnie – specjalność ceramika, animator kultury. W latach 1995–2001 studia na Wydziale Malarstwa, Grafiki i Rzeźby ASP w Poznaniu. W 2001 roku obronił dyplom z rzeźby w pracowni prof. Wojciecha Kujawskiego. W 2014 roku uzyskał stopień doktora sztuki za pracę doktorską: „Ile wszystkiego w kawałku gliny?”. Zajmuje się ceramiką użytkową, rzeźbą, instalacją dźwiękową, działaniami performatywnymi w przestrzeni publicznej i społecznej oraz edukacją artystyczną. Od kilkunastu lat jest opiekunem Warsztatu Ceramicznego na Wydziale Rzeźby UAP oraz działającej przy Warsztacie – Sekcji Ceramicznej Koła Naukowego Rzeźby UAP.

Instagram: terdzo_terdzo, warsztat_21

WOJCIECH TĘŻYCKI

JAN TUTAJ

Urodzony w 1969 roku w Jaśle. Absolwent Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Pracownik naukowo-dydaktyczny macierzystego wydziału. Prowadzi I Pracownię Rzeźby dla studentów II-V roku na Wydziale Rzeźby krakowskiej ASP. Obecnie pełni funkcję dziekana Wydziału Rzeźby na macierzystej uczelni. Zajmuje się rzeźbą, medalierstwem, rysunkiem i fotografią. Prace prezentował na piętnastu wystawach indywidualnych, m. in. w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku, BWA w Bydgoszczy, CSW Solvay w Krakowie, BWA w Rzeszowie, Muzeum Północnomazowieckim w Łomży, Pałacu Sztuki w Krakowie, Galerii Sztuki Współczesnej we Włocławku, Galerii Białej NCK w Krakowie, Małej Galerii w Nowym Sączu. Uczestniczył w ponad siedemdziesięciu wystawach i pokazach zbiorowych w kraju i za granicą, m.in. Francja, Szwecja, Niemcy, Portugalia, USA, Szwajcaria, Japonia, Finlandia, Włochy, Czechy. Jest autorem kilkunastu realizacji w przestrzeniach publicznych w kraju i za granicą (m.in. Niemcy, Austria, Turcja).

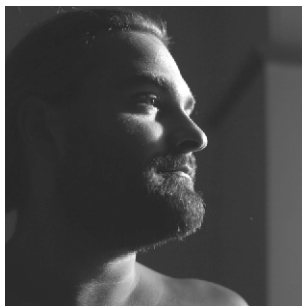
Cykliczność zmian, stały ruch, przemiana ale i zarazem uwikłanie... Motyw zanurzenia we wnętrzu, które osłania, chroni ale i osacza, krępuje, więzi...

Zarodek czy resztką żywota, kość odrodzenia, stałość i symbol jestestwa czy może relikw dawnej chwały, dumy i życiowej potencji.

Kim i czym jesteśmy?

MOTUS_2024, STAL, KOŚĆ KRĘGOWA, 40 X 38 X 376 CM, 2024 R.

MICHAŁ WIELOPOLSKI

Urodził się 17 stycznia 1984 r. w Poznaniu. Absolwent Wydziału Rzeźby i Działań Przestrzennych Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Podczas studiów został dwa razy wyróżniony stypendium Rektorskim oraz wygrał konkurs na półroczne stypendium w Athens School of Fine Arts. W 2009 r. został nagrodzony w konkursie „Najlepsze Dyplomy Akademii Sztuk Pięknych 2009” w Gdańsku, oraz został laureatem konkursu im. Marii Dokowicz za najlepszy dyplom Akademii Sztuk Pięknych. W 2010 r. otrzymał za osiągnięcia w dziedzinie rzeźby Stypendium Artystyczne Miasta Poznania. Swoje zainteresowania realizuje w różnorodnych technikach i materiałach rzeźbiarskich, a tematyka jego prac koncentruje się wokół problematyki związanej z egzystencją człowieka. Od roku 2010 pracuje na macierzystej uczelni. W 2015 r. został doktorem sztuk pięknych Uniwersytetu Artystycznego. Obecnie jest adiunktem na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu w II Pracowni Rzeźby i Otoczenia - Studyjnej na Wydziale Rzeźby. Brał udział w licznych wystawach indywidualnych i zbiorowych m.in. w Poznaniu, Sopocie, czy w Barcelonie na wystawie konkursowej Figurativas 2017.

MUREM PODZIELONE, GIPS AKRYLOWY, 103 X 20 X 114, 2024 R.

Urodzony w 1981 roku w Toruniu. Po ukończeniu szkoły średniej wiele podróżował poszukując miejsca dla siebie. W latach 2005 - 2011 studiował na wydziale Rzeźby i Działań Przestrzennych Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu. Od 2010 roku pracuje na macierzystej uczelni, która przemianowana została na Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz. Obecnie zajmuje stanowisko laboranta w V Pracowni Rzeźby i Otoczenia – Obrazowanie Przestrzenne, gdzie opiekuje się unikatowym laboratorium holograficznym. Realizuje prace artystyczne cechując się mieszaniną podejścia tradycyjnego i innowacyjnego, stale eksperymentuje z formą i technologią rzeźbiarską. Efekty jego zmagania artystycznych dają nieoczywiste efekty wizualne. W 2019 roku obronił realizację doktorską na Wydziale Rzeźby UAP. Brał udział w wielu wystawach i akcjach rzeźbiarskich w kraju oraz poza jego granicami. Ponadto jest aktywny w obszarze edukacji artystycznej i czynnie wspiera wszelkie inicjatywy kulturalne organizowane przez Fundację „Jak Malowana”, którą współtworzy, wraz z gronem osób, które tak jak on zawodowo zajmują się sztuką i promocją kultury. Jest zaangażowany m.in. w realizację Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu, a także inne przedsięwzięcia okołoplastyczne.

SZYMON ZWOLIŃSKI

KTÓRĄ STRONĘ KARMISZ, DREWNO, FORNIR, 65 X 45 X 25, 2024 R.

KURATORZY WYSTAWY:
JAROSŁAW BOGUCKI
WIESŁAW KORONOWSKI

ARANŻACJA WYSTAWY:
JAROSŁAW BOGUCKI
WIESŁAW KORONOWSKI
RAFAŁ KOTWIS

WSTĘP DO KATALOGU:
JAROSŁAW BOGUCKI
WIESŁAW KORONOWSKI
IGOR MIKODA

DOKUMENTACJA FOTOGRAFICZNA:
JAROSŁAW BOGUCKI
MARCIN RADZIEJEWSKI

REDAKCJA:
JAROSŁAW BOGUCKI
WIESŁAW KORONOWSKI

OPRACOWANIE GRAFICZNE:
RAFAŁ KOTWIS

PROJEKT OKŁADKI:
GRZEGORZ NOWICKI

MIEJSCE WYSTAWY:
MUZEUM ŚREMSKIE
UL. A. MICKIEWICZA 89
63-100 ŚREM

ORGANIZATOR:
WYDZIAŁ RZEŻBY UNIwersYTETU ARTYSTYCZNEGO
IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ W POZNANIU
AL. MARCINKOWSKIEGO 29, 60-967 POZNAŃ

WSPÓŁORGANIZATOR:
MUZEUM ŚREMSKIE
UL. A. MICKIEWICZA 89
63-100 ŚREM

WYDAWCA:
UNIwersYTET ARTYSTYCZNY
IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ W POZNANIU
AL. MARCINKOWSKIEGO 29, 60-967 POZNAŃ

© COPYRIGHT BY WYDZIAŁ RZEŻBY UNIwersYTETU ARTYSTYCZNEGO
IM. MAGDALENY ABAKANOWICZ W POZNANIU

ISBN 978-83-66015-90-6

WYSTAWA OBJĘTA HONOROWYM PATRONATEM:
PREZYDENTA MIASTA POZNANIA JACKA JAŚKOWIAKA
MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO MARKA WOŹNIAKA

ORGANIZATORZY:

Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

WYDZIAŁ RZEŻBY
Uniwersytet Artystyczny
im. Magdaleny Abakanowicz
w Poznaniu

PATRONAT HONOROWY:

Maciej Aleksandrowicz

Mariusz Biatecki

Stawomir Biernat

Jarosław Bogucki

Izabela Grudzińska

Grzegorz Gwiazda

Tomasz Jędrzejewski

Wiesław Koronowski

Rafał Kotwis

Igor Mikoda

Wiesław Napierała

Grzegorz Niemyjski

Paweł Otwinowski

Martyna Pająk

Marcin Radziejewski

Norbert Sarnecki

Konrad Smela

Tomasz Sobisz

Michał Staszczak

Wojciech Tężycki

Jan Tutaj

Michał Wielopolski

Szymon Zwoliński